

Femeie

Ileana

Închis bine în piatră am văzut,
Femeie, trupul tău, făcut din lut.
Cu mâini și cu picioare și cu plete,
Crescute din tulpini verzi, lungi și drepte.
Cu ochi, cu gură și cu vorbă dulce,
Să mângâie pereții pietrei, unde,
Se zbate viața ca să iasă-n lume,
Să spună despre tine că ești bine.
Prin piatra și prin lutul cel uscat,
Se ridică încet și în zigzag,
Bătând atât cât să se țină-n viață,
O inimă timidă prinsă-n coastă.
Stăteai ascunsă de atâta vreme,
De lume și de nori, de vânt, de stele,
Că n-am văzut decât întâmplător,
Că-n piatra stâncii se zbătea un zbor.
Și prin pereți se răzvrătea să iasă,
Un vis cuprins de flacăra măiastră.